

ד.א.א.ל.ח.ד.

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

נושא השבוע: חג השבועות

ה' בסיון תשפ"ג 1476 (שנה כח')

ההפטרה: "ויהי איש" (שופטים יג)

זוג השבועות ופרשת נשא

"זאת עבודת משפחות הגרשוני לעבוד ולמשא" (ד,כד)

יש לפרש בדרך רמז: בתוך כל אחד מאיתנו שוכנת נשמה שהיא חלק אלו-ק ממעל, שנגזר עליה לרדת למטה, אך היא סרבה בטענה שאין לה טעם בעולם השקר שאליו היא נשלחת, לכן כולנו "בני הגרשוני" - בני הנשמה שגורשה כדי למלא את יעודה בזה העולם, "לעבוד" - כדי לעבוד את בוראנו, "ולמשא" - ולשמש כמרכבה לשכינה. וחייב אדם בזה העולם השפל לזכור היטב לשם איזו מטרה הוא נשלח וחלילה לו מלהפוך את היוצרות ולשקוע כל כולו בגשמיות, אולם שמגיע הוא לתפילה או לשיעוריו היומי, הרוחניות מעיקה עליו "כמשא" והוא חש בעייפות ונרדם ומפספס את העיקר שלשמו הוא נמצא בזה העולם.

"ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו..." (ו,יב)

כתב מרן "הבית יוסף" זצ"ל בדרשותיו: פרטה כאן התורה את קורבנות כל נשיא ונשיא למרות שהיו שווים בקורבנותיהם ואפשר היה לכללם בפרשה אחת, משום שלמרות שהביאו את אותו הקורבן ממש, היה לכל אחד מהם כוונות אחרות, נשגבות ועילאיות, כל אחד כפי מהות שבטו. ללמדנו שגם אם ישראל חלוקים בדרגותיהם וכוונותיהם, כולם מקיימים את אותן המצוות, כל אחד ככוונתו והכל עולה לרצון ה'. (מעין השבוע)

המאור שבתורה מוזרין למוטב

מעשה באיש חילוני שהיה גר בסמיכות לשכונת החרדיות בירושלים, והתחנך הפך מדרך התורה, ולא בלבד שלא שמר שבת, אלא גם הפריע לתפילות במזיד עם רעש האופנוע שלו לכל בתי הכנסת בשכונה, המתפללים והגבאים ניסו להניא אותו מהעניין ולא עזר. מר"ן הרשל"צ עובדיה יוסף היה מוסר בלילות שבת דרשות מתובלות במעשיות וסיפורים בחדר האוכל של ישיבת פורת יוסף בגאולה, ליל שבת אחד הגיע מיודענו לסביבה וראה התקהלות מחוץ לישיבה, חשב שזה אירוע משפחתי שבו יוכל לטעום משהו, נכנס ושמע את הדרשה של מר"ן, הקשיב לסיפורים ונהנה מאוד ושאל אם זה כל יום ככה, ענו לו שזה רק פעם בשבוע. בשבוע שלאחר מכן הגיע בתחילת הדרשה והיה מעשרה ראשונים. הוא נהנה מאוד מהדרשות וגם הפסיק לחלל שבת, ואפילו רצה להתפלל אבל התבייש להתפלל בשכונה לאחר שהכירו את מעשיו הראשונים. לכן הלך להתפלל בשכונה מרוחקת וחזר בתשובה שלמה, עד שכבר לא הכירוהו ואפילו תוך זמן קצר התחתן עם בת ישראל ממשפחה חרדית והקים בית של תורה וילדיו למדו בישיבות. (מעדני מלך)

כל לימוד נחשב בשמים

חשקפת היחידות

סיפר הרב פרידמן ראש ישיבה בלונדון: בין התלמידים בישיבה היה בחור קשה קליטה. וכיוון שהיה אביו מחשובי תומכי הקהילה השארתי אותו בין כתלי הישיבה, שאילולא כן הייתי משלחו זה מכבר. ובכל אופן קראתי לאביו כדי לדווח לו על מצבו של בנו שיחליט מה לעשות.

אם אתה עסוק כל העת בלשפוט אנשים אין לך זמן לאהוב אותם

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 7:43-7:38 * סוף זמן ק"ש 8:23-8:25

כניסת החג: 7:18 כניסת שבת: 7:19 יציאת שבת: 8:11 יציאת ש"ר: 9:05

השיב האב: "איני איש חינוך, תחליטו אתם". השבתי לו: "אני מוכן לטוס עם הבחור לארץ ישראל ולשאול את הסטייפלר", "אין בעיה, אני מממן את כרטיסי הטיסה!", וכך עשינו, נחתנו בארץ והתפללנו בכותל המערבי, אחר כך נסענו לבני ברק ונכנסנו אל הסטייפלר.

קרא הצדיק את המכתב שהגשתי לו בו פרטתי שעברו יותר מ-5 שנים מאז החל הבחור ללמוד גמרא, והוא אינו רואה סימן ברכה בלימודו, אינו משתתף בשיעורים ואינו לומד עם חבריו ולכן אולי ראוי שיצא לשוק החיים..." קרא הסטייפלר פעם ופעמיים שאנו עוקבים אחריו בלב הולם, הניח את הפתקה והאיר פניו לבחור: "אתה לומד בישיבה?!", "כן", השיב הבחור. "ומה אתה לומד? גמרא?!", "לא, איני מבין גמרא", "משנה?!", "לא, גם משנה אני לא מבין". והסטייפלר לא פוסק מלחייך בנועם: "אז מה אתה לומד?", "הלכה, קיצור שולחן ערוך, חיי אדם". "ואת זה אתה מבין?", "כן, אך לא הכול, אך אני שואל וחוזר הרבה כדי לזכור ומשרטט טבלאות...", חיוכו של הצדיק התרחב והוא פנה אלי: "אתם ראש הישיבה?!", "כן" השבתי, "נו, שתצליחו, כי אם אני הייתי ראש הישיבה ואתם המגיד שיעור, הייתי מפטר אתכם! איך מתייאשים מתלמיד שמתעלה בהתמדה מיום ליום, ובכל יום לומד הלכה חדשה..... האם זה נקרא שאינו רואה סימן ברכה בלימודו?" והדברים אמורים לגבי כל אחד.

והוסיף הסטייפלר ואמר: רבים סבורים שההצלחה בלימוד נמדדת לפי הערכה שהם זוכרים לה בישיבה, ולפי הקירבה שמראה להם מגיד השיעור, לפי השאלות המבריקות או התשובות החריפות, לפי העיון המעמיק או הבקאות הנרחבות, אולם טעות בידם! כל דף – גמרא שהם יודעים, כל רש"י שהם מבינים, תוספות שהם משננים, זו הצלחה אילו היו יודעים ומפנימים זאת, המנהלים וראשי הישיבות היו נחסכות מועקות כה רבות ובני תורה רבים היו ששים ומאושרים, וחבל שהכול אינם מפיקים את לקחה.

(והגדת – לרב יעקב גלינסקי)

אין דבר העומד בפני הרצון

מעשה שהיה

סיפר ת"ח אחד שהיה מלמד בסניף של ישיבת "אור החיים" בארמון הנציב שבירושלים: יום אחד הגיע אלינו בחור מאילת ללמוד בישיבה, הבחור נתקל בקשיים גדולים בפרט בלימוד הגמרא ולכן פנה לרבו וביקש עזרה וסיוע. הרב השקיע מאמץ לעודדו ונתן לו עיצה ותמיכה איך להתמודד בלימוד הגמרא, אך כל ניסיונותיו לעזור לו עלו בתוהו.

יום אחד אמר לו הבחור: "כבוד הרב, אנא קח אותי למר"ן הרשל"צ הרב עובדיה יוסף", הרב הסביר לו כי מר"ן ספון באוהלה של תורה ואין לו זמן לטפל בעניינים מעין אלו (ובפרט עתה לעת זקנותו), וכך ניסה להורידו מהרעיון, אולם הבחור אמר: "הרב, או שתיתקח אותי למר"ן או שאני חוזר לאילת", הסביר לו הרב שוב ושוב כי הדבר בלתי אפשרי. אך הבחור החליט בליבו: "אם אין אני לי מי לי?" ונסע לביתו של מר"ן. הוא הגיע אל הבית, היה זה בשעות בוקר זמן שהרב היה מסתגר בלימודו וכותב הלכות ולא מקבל קהל, והחל לדפוק בדלת וכך דפק ודפק ואין עונה, עד שפתאום פרץ בבכי נוראי. מהמסכים של המצלמות שהיו בבית, ראה אחד השמשים את הבחור בוכה, מיד נגש ופתח את הדלת, סיפר לו הבחור את הקורות אותו, ואמר: "או שאני נכנס עכשיו לרב או שאני חוזר לאילת".

השמש ששמע כך נבהל מאוד, ואמר כי ילך לשאול את פי הרב מה לעשות? הרב ביקש להכניסו הבחור נכנס ומר"ן קיבלו בחיבה יתירה ושאל: "במה אוכל לעזור לך?", הבחור סיפר לו את הקושי העצום שיש לו בלימוד הגמרא, הרב מיד קם והביא גמרא מסכת ברכות והתחיל ללמוד אתו כמה אגדות מדברי הגמרא במשך כארבעים דקות, והיו הדברים שמחים כנתינתם מסיני, ואח"כ שאלו: "נו, איך היה?", השיב הבחור: "היה נפלא ביותר", אמר לו הרב: "מעתה במשך שלשה חודשים תשב ותלמד אגדות הש"ס כמו עין יעקב וכיוצא ב", ורק לאחר מכן תתחיל בלימוד הגמרא", וחיבקו ליטפו ועודדו והוסיף ואמר: "מעתה אתה כמו בן שלי, אם תהיה לך בעיה תבוא אצלי ואני אשתדל לעזור לך". הבחור לא ידע את נפשו מרוב שמחה, וברגשי גיל חזר לישיבה וסיפר לרבו את כל הקורות אותו.

הלכות חג השבועות

פינת ההלכה

א. אסור לחמם מים [כגון: בקומקום] ביו"ט לרחוץ כל גופו (אבל חלק מגופו מותר) (שו"ע סי' תקי"א ס"ג). אבל במים קרים (מועלים כהלכה סי' כה ס"ד) או במים שהתחממו מערב יו"ט (שו"ע ס"ג) או במים שהתחממו מהשמש בדוד שמש ביו"ט (חזו"ע יו"ט עמ' מא–מז, מעין טהרה

עמ' קפ"ו ס"ל, ילקו"י יו"ט ס' תקיא ס"ג) וכן מים שהתחממו ביו"ט בבוילר חשמלי שבדוד השמש ע"י שעון שבת שכוון מערב יו"ט (ילקו"י יו"ט ס' תקיא ס"ג וללא כמו שכתב בשו"ת הרש"ל ח"ב ס' ע"ד – שהתיר רק לאורך פניו ידיו והגליו, הרב חיים רבי מחלון מקורות וטעמים במייל tiferetnoy@gmail.com) מותר לרחוץ בהם כל גופו ביו"ט במקלחת הבתית (שו"ע ס"ב) [יזהר מסחיטת השיער והמגבת ולא ישתמש בספוג רחיצה] (ילקו"י ס' שכו ס"ג).

ב. מצד הדין אין שום מניעה לקרוא שניים מקרא ואחד תרגום ביום שישי שהוא יו"ט (שו"ת מבשרת ציון ח"א ס' לה, חזו"ע שבת ח"א עמ' שכת, שו"ת שמחת כהן לגר"מ הכהן ח"ב ס' קיט) אבל לפי המקובלים לא יעשה כן (בא"ח ש"א פ' וזאת הברכה ס"טו מרן החידו"א במחזיק ברכה בקו' אחרון ס' קנו ס"ב, שו"ת מבשרת ציון פס, שו"ת ישראל עבדי ח"ה עמ' קעז). ומנהגם לקרוא ביום השבת קודם סעודת שחרית (מבשרת ציון פס).

ג. נכון לקרוא את ספר התהילים ביום חג השבועות שבו נפטר דוד המלך ע"ה (כה"ח ס"ק לד) ונוהגים לקרא את מגילת רות (ללא ברכות!) (ילקו"י ח"ה עמ' תמג).

ד. יש חיוב ללמוד תורה גם ביום (ילקו"י ח"ה עמ' תמט), וישתדל לחדש איזה חידוש בתורה שהוא סימן טוב להתחיל לחדש ביום מתן תורה – לכל השנה, ואם אינו יודע לחדש ישתדל לשמוע או ללמוד חידוש שלא ידע קודם (כה"ח ס"ק לה).

ה. נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות (שו"ע ס"ג בהר"מ א) ולכן יקפידו שאם אוכלים קודם בשר ימתינו 6 שעות ואח"כ יאכלו חלב (שו"ע יו"ד פט ס"א). ומנהגנו לאכול תחילה מאכלי חלב [ויש נוהגים לאכול חלב עם דבש (חזו"ע יו"ט עמ' שיח)] ואחרי שטיפת ידים, קינוח והדחת הפה אוכלים מאכלי בשר (ילקו"י ח"ה עמ' תמז). ומצוה לאכול בשר בהמה (ואם אי אפשר אז עוף) ולשתות יין לשמחת החג.

ו. **תיקון ליל שבועות:** פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות ערים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה עד עלות השחר, [והטעם הוא לפי שבשעת קבלת התורה היו ישראל ישינים והוצרך הקב"ה להעירם ע"י קולות וברקים ולכן מתקנים זאת ע"י הלימוד בלילה הזה] (כה"ח ס' תלד ס"ק ו).

ונוהגים בזה הגברים ולא הנשים (בא"ח א' ויטל ס"א), מ"מ רשאות הנשים להשתתף בלילה זה אך תלמדנה לימוד אחר [כגון: תהילים, מוסר, הלכות וכדו'] (כמובן בצניעות כגון: בעזרת הנשים וכדו') (ילקו"י ס' תלד ס"ק ט). [וידוע מעלתו של לילה זה שכל מי שלא ישן בלילה זה כלל אפילו רגע אחד ויהיה עוסק בתורה כל הלילה, מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק בשנה זו (כה"ח ס' תלד ס"ק ו)].

ומוסיף הזוהר הקדוש שהקב"ה רושם אותו בספר הזיכרונות ומברך אותו ב-70 ברכות (פס). יזהר מאוד שלא לדבר שום שיחה בטילה או דברי חולין בלילה זה, וכל שכן שאין לדבר דברי ליצנות ולשון הרע, וכל רגע בלילה זה יקר מאוד ואם לומד כראוי זוכה לדברים הרבה (כה"ח ס' תלד ס"ק יא).

ז. נכון ללמוד עם הציבור "תיקון ליל שבועות" שבמחזורים שנתקן ע"פ הזוהר והמקובלים, מ"מ מי שחשקה נפשו לעסוק בגמרא ופוסקים אין למחות בידו כי יש לו על מה לסמוך (חזו"ע עמ' ק) וע"פ הקבלה אין ללמוד משניות בלילה זה (פס עמ' שיא).

ח. אם יש תלמיד חכם, מה טוב ומה נעים שיבאר לקהל את דברי הגמרא והמדרש שבתוך תיקון ליל שבועות בתוספת פירושים ונופך, וכן יבאר מקצת מתרי"ג מצוות ובמיוחד מצוות הנוהגות למעשה וע"י כך לא יבואו הציבור לידי תרדמה, (תורת מועדים ס' יג ס"ג).

ט. הערים כל הלילה, יקראו קריאת שמע [שעל המיטה] קודם חצות לילה (12:38) (ת"מ ס"ב). וטוב עם כל הפוסקים ("יעלזו", "יושב בסתר" "אנא בכח") (עיין בא"ח פיקודי ס"ד) אבל לא יברכו ברכת "המפיל" [אפילו בלא שם ומלכות] (עיין ברכה ה' ח"ד פ"ז 20/2, שו"ת רב פעלים סוד יקרים ס' י"ד). והתימנים נהגו שלא לקרוא קריאת שמע בלילה זה שלא ישנים בו (שו"ע המקור עיני יחזק לגר"י מוועדים עמ' עב).

י. יזהר שלא יתנמנם בתפילת שחרית שאז יצא שכרו בהפסדו, ויש להיזהר שלא להתפלל קודם נץ החמה [שיתחיל שמונה עשרה עם נץ החמה (זריחה) = 5:41] אא"כ בשעת הדחק כשהציבור עייפים ביותר ואינם יכולים להמתין לנץ שאז יכולים להתחיל "ברוך שאמר" משעלה עמוד השחר (4:11) (קולור ילקו"י ס' תרכ"ד ס"ב). לכתחילה אין להתעטף בטלית אלא כשעה זמנית קודם נץ החמה (4:26) ומ"מ לא לפני 4:19 [זמן טלית] (שאלות יוסף ח"א עמ' רסה). מעלות השחר יפסיק לאכול ולשתות [הגבאי יפנה מהשולחנות את המאכל ושתייה מזמן זה]

יא. * **אם הלך לישון בערב וקם לתיקון ליל שבועות לפני חצות לילה:**

- בקומו ייטול ידיו בלא ברכה, מ"מ אם רצה לברך "על נטילת ידים" יש לו על מה לסמוך (הלכות

עולם ח"א עמ' לד) ובעמוד השחר ייטול ידיו ללא ברכה (שו"ע ס' ד ס"ד, הלכה בדורו לגר"ד יוסף פס ס"ק מו).

- יברך ברכת התורה בקומו (שו"ע ס' מז ס"ב, הלכה בדורו ס"ק כד).

- ברכות השחר (ללא ברכת התורה) המנהג לברך בעמוד השחר (עיין שו"ת יח"ד ח"ג ס' לג, הלכות עולם פס עמ' לה, הלכה

בדורו ס' מז ס"ב) מ"מ רשאי ויכול לברך כבר מחצות לילה (כה"ח ס' מז ס"ק מט, אור לציון ח"ב עמ' מא-מב, הלכה בדורו ס' מז ס"ב).

* **אם הלך לישון בערב וקם לתיקון ליל שבועות אחרי חצות לילה:**

- בקומו יטול ידיו בברכה (שו"ע ס' ד ס"ד, הלכה בדורו פס ס"ק מו) ובעמוד השחר יטול ידיו שוב ללא

ברכה (הרמ"א פס, הלכה בדורו פס). - יברך ברכות התורה בקומו (שו"ע ס' מז ס"ג).

- ברכות השחר [ללא ברכות התורה] המנהג לברך בעמוד השחר (נעין ש"ת יח"ד ח"ג סי' לג, הליכות עולם סס עמ' לה, הלכה בדורה סי' מז ס"כז) מ"מ רשאי ויכול לברך כבר מחצות לילה (כה"ח סי' מז ס"ק מט, אור לציון הג"ל, הלכה בדורה סי' מז ס"כ) * **אם נשארים ערים כל הלילה:**

- יטול ידי וידי ללא ברכה בעלות השחר (ש"ע והרמ"א סי' ד ס"יג).
- יברך ברכת התורה משיגיע עמוד השחר [ולא לפני כן] (כה"ח סי' מז ס"ק כו, אור לציון ח"ג פ"ד ס"ט).
- המנהג לברך ברכות השחר בעמוד השחר (ש"ת יח"ד ח"ג סי' לג, הלכה בדורה סי' מז ס"כז) מ"מ רשאי ויכול לברך כבר מחצות לילה (כה"ח סי' מז ס"ק מט, הלכה בדורה סי' מז ס"כ).
יב. אין לעמוד בשעת קריאת עשרת הדיברות, פן יאמרו שדוקא תורה זו מן השמים ולא השאר ח"ו. ואם נמצא בב"כ כזה שהקהל עומדים על רגליהם בשעת קריאת עשרת הדיברות יקדים לעמוד מתחילת הקריאה של העולה שבו מזכרים עשרת הדברות.

הטעם: שיעמוד שלא יראה כמזלזל שכולם עומדים והוא יושב (חזו"ע יו"ט עמ' קיד).
[שמיעת עשרת הדיברות סגולה לרפואה- שבשעת שמיעתם יחשוב כאילו שומע עתה את קול ה' מתוך האש במעמד הר סיני ויכוון שבכל שנה מתחדש עניין של מתן תורה לכן כמו שבמתן תורה נרפאו כל החולים, כך בכוח האמונה הוא יוכל להתרפא כעת מכל תחלואיו] (ילקו"י עמ' תשכד).

יג. * **בליל שבועות כשיושבים בצוותא ולומדים כל הלילה ומגשים מידי פעם תה, קפה...** יש לברך על כל סוג ברכה ("שהכל", "מזונות", "העץ" וכו') פעם אחת, וברכה זו פוטרת את כל השתיות והאכילות של כל הלילה אע"פ ששוהים יותר משעה וחצי בין כיבוד לכיבוד.

* **ולעניין ברכה אחרונה אם אכל שיעור והתחייב בברכה אחרונה, אם שוהה יותר מ-72 דקות עד לכיבוד הבא יברך ברכה אחרונה, ואע"פ שמברך ברכה אחרונה אם דעתו להמשיך לאכול אינו מברך ברכה ראשונה שוב** (ילקו"י סס, ש"ת יח"ד ח"ו סי' יא). [ולעניין ברכה אחרונה אם אכל שוב שיעור צריך לברך שוב ברכה אחרונה].

* **אם נכנס לשירותים או יצא מחוץ לפתח ביה"כ במהלך הלילה וכשחוזר רוצה להמשיך לאכול:**

☑ **אם היה באמצע אכילת פירות או שתיה וכי"ב** – צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה (הליכות עולם ח"ב עמ' מד, חזו"ע יו"ט עמ' קיא, אמנם הכש"ל יצחק יוסף כתב דעין יצחק ח"ב עמ' תקג-תעד כתב שהכש"ל עובדיה יוסף חזר בו שלא לברך שוב, אך בילקו"י יוסף החדש תשע"ט הל' שבועות וספירת העומר סי' תלד ס"לב עמ' תרנב הביא מחלוקת בזה ולא פסק בזה וכתב עוד שהרואה ללכת ממחלוקת יאלץ לחוץ וישב פניהם ואז יברך, ואנו כתבנו מה שכתב הכש"ל עובדיה יוסף).

☑ **אם היה באמצע אכילת מזונות [עוגה וכי"ב] או פירות משבעת המינים [אף בפחות מכזית] אינו צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה (סס עמ' מז).** [וכשיצא החוצה וחוזר המברך יש לו על מה לסמוך (סס)]

☑ **אם אכל פחות משיעור כזית ויצא לחוץ וחזר והשלים אכילתו לכזית, הכל מצטרף לחיוב ברכה אחרונה אם מתחילת ועד סוף אכילתו עברו לא יותר מ-7.5 דקות (סס עמ' מא).**

יד. אם כשנשארו ער כל הלילה בתיקון ליל שבועות נרדם בישיבה על כסא כחצי שעה וכדו' הרי:

* **לעניין ברכת התורה- נחשבת כשינת עראי ואינו צריך לשוב ולברך "ברכת התורה" (ש"ע סי' מז סי' משכ"ב ס"ק כג) [אם שכב על ספסל וכדו' הוי שינת קבע וצריך לברך] (ילקו"י סי' תלד ס"ל).**

* **לעניין נטילת ידיים- נחשבת כשינת ארעי, אך מחייבת נטילת ידיים ללא ברכה (ילקו"י חו' אור"ח סי' א-ז עמ' סכה-שט והא"ש מרדכי שמסביר ח"ב עמ' לח-לט, אור לציון ח"ב פ"א ס"ז) * לעניין אכילה ושתיה- אינו נחשב להפסק ואינו צריך לשוב ולברך (הלכה בדורה סי' קעח ס"כא, דרכי ה' לגר"מ לוי ח"ג פ"א ס"כו).**

"ואילו פיננו מלא שירה כים, ולשונו רינה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ... אין אנו מספיקין להודות לך ה' אלוקינו על אחת מאלף אלפי אלפים של ניסים ונפלאות שעשית עימנו .." **במבצע 'מגן וחי'** כששוגרו לעבר ישראל מרצועת עזה 1400 טילים כשבחסדי ה' 668 נפלו בשטחים פתוחים, 280 התפוצצו ברצועה, 452 הגיעו למקום ישוב ומתוכם 430 יורטו ועם נפגעים ממש מעטים ... מי כה' ששומר עלינו ...

חצי יום של תורה ביום חג השבועות בבי"כ החיד"א רח"י יצחק הנשיא 22 אזור ג' אשדוד החל מ-13:30 בצהריים מנחה ואח"כ הרבנים: הרב ברוך כהן, הרב אליהו כהן, הרב שבתאי בר-לב, הרב יוחאי יפרח, הרב יהודה סבח, הרב פנחס קריספין אח"כ מנחה נוסף וקבלת שבת ..

תזכורות לערב חג שבועות (יום חמישי) ☑ להכין נר נשמה דלוק לצורך העברה מאש לאש ☑ מי שמתכוון לבשל לא לשכוח לחבר שעון גז. ☑ למשתמשים בפלטה של שבת יש לחברה לחשמל ☑ אשה שמדליקה **נרות רגילים**, צריכה להכין נרות דבוקים בפמוטים לשני ימים. מראש לפי שאסור להדביק הנרות בפמוטים משום ממחק (משנ"ב סי' תקיד ס"ק יח) או אפשר להכין חתיכות נייר כסף ותכנים את הנר לפמוט ביו"ט עם נייר כסף וכך תעמידו בלא צורך להדביק. **המדליקה בשמן**, צריכה להכין את "הפתילות"- היינו להכניס את הפתילה בתוך השעם. להכנת "הפתיל הצף" לפני יו"ט [וכשרוצה להוציא את שאריות הפתילות מהדלקה של יו"ט ולשים חדשות לצורך הדלקה לשבת תקפיד שלא להוציא את שאריות הפתילות כדרכה שהם מוקצה מחמת גופו ואסורים בטלטול, לכן תוציאם בשינוי כגון: ע"י ידיה הכפית (שזה נקרא טלטול מן הצד לצורך דבר המותר) או תשליך הכל לפח כולל המים שבכוסיות ותכין מחדש. ☑ להכין "עירוב תבשילין" כדי שיוכלו לבשל ביום טוב לשבת. ☑ בעלי מקרר דיגיטלי עם התקן שבת צריכים להעביר למצב של מעל "48 שעות" ולא הרגיל כבכל שבת.